

Som nærmere udviklet i min ovennævnte Skrivelse har det altid været forudsat, at Folkemuseet som det yngste Led af Nationalmuseets egentlige nationale Samlinger rumlig set skulde knyttes saa nær til disse som muligt. Ogsaa Folkemuseets ledende Inspektør er hidtil i sine Overvejelser om Samlingens Fremtid altid gaaet ud herfra. Nu, da der synes at vise sig en hidtil ikke eksisterende Mulighed for at forene Folkemuseets egentlige Museumsafdeling med dets Frilandsafdeling, har han imidlertid ikke lagt Skjul paa, at han har opgivet sit tidligere Standpunkt og foretrækker en saadan Forening fremfor den rumlige Sammenslutning med de to ældre danske Samlinger, ikke mindst fordi en Henflytning af Folkemuseet til en Nybygning ved Pilealleen bygningsmæssigt vil give det bedre Nutidskaar og Fremtidsmuligheder end dem, der efter Ministeriets Forslag bydes det i den gamle Hestgardekaserne.

Rigtigheden heraf maa utvivlsomt anerkendes, men uanset dette, og uanset at jeg ogsaa særdeles godt forstaar de øvrige Argumenter saavel af administrativ og økonomisk som af rent museal Art, der fra hans Side føres i Marken, maa jeg dog af principielle Grunde vedblivende finde det uheldigt og beklageligt at bryde med den gamle Enhedstanke netop nu, da der aabner sig en Mulighed for dens Gennemførelse, ligesom jeg og de øvrige administrerende Inspektører i Mod sætning til Folkemuseets Tjenestemænd ikke kan se rettere, end at selve Folkemuseet museums mæssig set staaer de andre nationale Afdelinger nærmere end Frilandsmuseet. Men som alt fremhævet i min oftere anførte Skrivelse maa disse teoretiske Betragtninger kun blive de afgørende, hvis der kan skaffes Folkemuseet lige saa gode Kaar i Forbindelse med det øvrige Nationalmuseum som i en isoleret Bygning i Tilknytning til Frilandsmuseet. Som alt bemærket maa det indømmes, at dette ikke er Tilfældet efter det forelagte Lovforslag, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at Stillingen vilde forbedres meget betydeligt saavel for Folkemuseet som for Etnografisk Samling, hvis ikke blot som i Forslaget den civile, men tillige den militære Del af Materialgaarden kunde blive indtaget til Museumsbrug. For blot at nævne to af de andre Løsninger, der er blevet fremsat under Udvalgsbehandlingen, er det givet, at Kastelsplanen fuldt ud vil opfylde den stillede Betingelse. Med Hensyn til Rosenborgplanen vil Folkemuseet alene af Pladshensyn *ikke* kunne indgaa heri, hvis man tænker sig den løst ved Parallelbygninger paa hver sin Side af Eksercerpladsen, den eneste Løsning, der ikke gør Indgreb i den nuværende Kongens Have og kan forsvares overfor Slottet. Tænker man sig derimod Nationalmuseet plaaceret andetsteds i Haven, vil der selvfølgelig her kunne opføres en efter Folkemuseets særlige Krav afpasset Nybygning til det. Men jeg kan dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at dette vil betyde en stærk Formindskelse og en delvis Ødelæggelse af Haven.

Et Gennemslag af nærværende Skrivelse vedlægges.

M. Mackeprang.

Til Undervisningsministeriet.